ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਇਤ ਦਾ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ - ਅੰਕ ਤੇਤੀ

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੰਬਰ ਚੌਦਾਂ

Jeff Pippenger
2026-10-27

ਉਤਪਤ ਦੇ ਚੌਥੇ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਅਧਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਇਨ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਨੂੰ ਸੇਥ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚੰਗਾ ਲਾਮਕ ਅਤੇ ਮੰਦਾ ਲਾਮਕ

ਇਹ ਦੋ ਵੰਸ਼-ਲੜੀਆਂ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਉੱਧਾਰ ਪਾਏ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵੰਸ਼-ਲੜੀਆਂ ਦੇ ਕੁਝ ਵੰਸ਼ਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਰਸਪਰ ਵਿਰੋਧੀ ਵੰਸ਼-ਲੜੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ‘ਵੰਸ਼ਜ-ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ’ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਇਨ ਅਜਿਹੇ ਵਰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪ ਲਈ ਕੋਈ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਆਪਣੀ ਹੀ ਹਾਲਤ ਉੱਤੇ ਸੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

> ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਤੂੰ ਇਹ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਤੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਲਹੂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਦੁਹਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੂੰ ਉਸ ਧਰਤੀ ਵੱਲੋਂ ਸਰਾਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਤੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਤੇਰੇ ਭਰਾ ਦਾ ਲਹੂ ਲੈਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਹੈ; ਜਦ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਵਾਹੇਂਗਾ, ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੋਂ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ; ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਭਗੌੜਾ ਅਤੇ ਅਵਾਰਾ ਹੋਵੇਂਗਾ। ਅਤੇ ਕਾਇਨ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਮੇਰੀ ਸਜ਼ਾ ਮੇਰੀ ਸਹਿਣ-ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਵੇਖ, ਅੱਜ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਉੱਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਤੋਂ ਓਹਲੇ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਭਗੌੜਾ ਅਤੇ ਅਵਾਰਾ ਹੋਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਲੱਭੇਗਾ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟੇਗਾ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਕੋਈ ਕਾਇਨ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟੇਗਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਸੱਤ ਗੁਣਾ ਬਦਲਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਕਾਇਨ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾਇਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਨਾ ਸੁੱਟੇ। ਅਤੇ ਕਾਇਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਦਨ ਦੇ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਨੋਦ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਵੱਸ ਗਿਆ। ਉਤਪਤ 4:10–16.

ਕਾਇਨ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਕੇਵਲ ਆਪਣੀ ਹੀ ਦੁਖਦਾਈ ਦਸ਼ਾ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਲਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਆਪ ਹੀ ਲਿਆਂਦੀ ਹੈ।

> ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਕਇਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਭੇਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਕਇਨ ਬਹੁਤ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਉਤਰ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਕਇਨ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਤੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਿਉਂ ਹੈਂ? ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਮੂੰਹ ਕਿਉਂ ਉਤਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਜੇ ਤੂੰ ਭਲਾ ਕਰੇਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਂਗਾ? ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਭਲਾ ਨਾ ਕਰੇਂ, ਤਾਂ ਪਾਪ ਬੂਹੇ ਉੱਤੇ ਪਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੇਰੇ ਵੱਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰੇਂਗਾ। ਉਤਪਤ 4:5–7।

ਛੇ ਮੌਤਾਂ—ਤਿੰਨ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਓਮੇਗਾ

ਪਿਛਲੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹਨੋਕ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ, ਲਾਮਕ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ, ਮਥੂਸਲਹ ਨੂੰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਨੂਹ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ। ਸੇਥ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਲਾਮਕ ਦੀ ਮੌਤ ਸੱਤ ਸੌ ਸਤੱਤਰ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਜਲ-ਪਰਲੋ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਮਥੂਸਲਹ ਦੀ ਮੌਤ ਜਲ-ਪਰਲੋ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਲਾਮਕ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਮਥੂਸਲਹ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੌਤਾਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਸ਼ਮਲਵ ਪੰਜ ਸਾਲ ਬਾਅਦ (1.5) ਲੇਲੇ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਯਰੂਸ਼ਲਮ, ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ਸੀ।

> ਅਤੇ ਮੈਂ, ਯੂਹੰਨਾ, ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰੀ, ਨਵੀਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ, ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਉਤਰਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਲਈ ਸ਼ਿੰਗਾਰੀ ਹੋਈ ਲਾੜੀ ਵਾਂਗ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 21:2।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਲਾਮਕ ਦੀਆਂ ਅਲਫ਼ਾ ਮੌਤਾਂ, ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਅਤੇ ਮਥੂਸਲਹ ਦੀਆਂ ਓਮੇਗਾ ਮੌਤਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੌਨ ਪਾਲਾਇਓਲੋਗੋਸ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਕਾਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਂਸਟੈਂਟੀਨ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ। ਲਾਮਕ ਦੀ ਰੇਖਾ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਪਰਵਾਸ ਦੀ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਦੀ ਰੇਖਾ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕੁੱਲ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਰੇਖਾ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਸ਼ਮਲਵ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ (1.5) ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਉਹ ਰੇਖਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਬਲ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, 66 ਤੋਂ 70 ਤੱਕ ਰੋਮ ਦੁਆਰਾ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਨਾਸ਼ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ਼ ਦੀ ਰੋਮੀ ਰੇਖਾ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਮਿਆਦਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ।

ਲਾਮਕ, ਜੌਨ ਪਾਲਾਇਓਲੋਗੋਸ ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕਾਲਖੰਡ ਦੇ ਅਲਫ਼ਾ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤ ਇੱਕ ਓਮੇਗਾ ਮੌਤ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਅਜਿਹੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਸਮਕੱਖਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਰੇਖਾ ਦਾ ਅੰਤ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਓਮੇਗਾ ਸਮਕੱਖ ਨੂਹ ਦੀ ਜਲ-ਪਰਲੋ ਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਾਲ ਸਮਾਂਤਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨੋਂ ਓਮੇਗਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਛੇਤੀ ਹੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਪਰਖ-ਕਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਨੂਹ ਦੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢਲਵਾਂ ਰਸਤਾ ਜ਼ਰੂਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਲਦਾਈ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਉਸ ਢਲਵਾਂ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਲਈ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਢਲਵਾਂ ਰਸਤੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਮੌਤ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨੇ ਗਵਾਹੀਆਂ ਇੱਕ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। 66 ਤੋਂ 70 ਤੱਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਰੋਮੀ ਸਮਾਂ-ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ, 66 ਵਿੱਚ ਸੈਸਟੀਅਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਅਤੇ 70 ਵਿੱਚ ਟਾਈਟਸ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਚਾਰ ਸਾਲ

1453 ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਸਾਲ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ "ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ" ਦੀ ਇਸਲਾਮੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। "ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ" ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਿਆਦ ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੌਰਾਨ 1333 ਤੋਂ 1337 ਤੱਕ ਸੀ। ਉਹ ਘੇਰਾਬੰਦੀ 27 ਜੁਲਾਈ, 1299 ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੋਈ ਅਠੱਤੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਦੋ ਵਿਨਾਸ਼, ਕਾਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਨਾਸ਼, ਜਲ-ਪਰਲੋ ਅਤੇ ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ, 200 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਤੋਂ 198 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਤੱਕ ਚੱਲੀ ਪੈਨੀਅਮ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਦੇ ਪੰਜ ਗਵਾਹ ਹਨ; ਇਹ ਮੁਹਿੰਮ ਛੇਵਾਂ ਗਵਾਹ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਗਵਾਹ ਹਨ।

ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਵਿਨਾਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਹਿਜੇ ਹੀ "ਰੇਖਾ ਉੱਤੇ ਰੇਖਾ" ਮੇਲ ਬਿਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਲ-ਪਰਲੋ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਦੀ ਰੇਖਾ ਦਾ ਮੇਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਮੌਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬਿਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੈਨਿਅਮ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਦਾ ਮੇਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ 587 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਦੀ ਰੇਖਾ ਨਾਲ ਬਿਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਵਧੀਆਂ ਦੋ-ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੈਨਿਅਮ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪੰਦਰ੍ਹਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਆਇਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ; ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਆਇਤ ਛੇਤੀ ਹੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ 586 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਅਤੇ 70 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਸਨ। ਪੈਨਿਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਸੀਦੋਨ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੀ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਇਤ ਦੇ ਲੁਕਵੇਂ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ

ਲੈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ

ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘੇਰਾਬੰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਸੰਨ 66 ਵਿੱਚ ਸੇਸਟੀਅਸ ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ, ਦੋਵੇਂ ਅਲਫ਼ਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ। ਲਾਮਕ ਵੀ ਪਹਿਲਾ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਲਾਮਕ ਵੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ 777 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਜੇਤੂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਤੱਤਾਂ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੈ: ਇੱਕ ਨਬੀ, ਇੱਕ ਜਾਜਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜਾ।

> ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਬਤ ਵੀ ਦਿੱਤੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਨ ਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਹਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 20:12।

300 ਸਾਲ

ਹਨੋਕ, ਜੋ ਸੇਥ ਦੀ ਵੰਸ਼-ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਆਦਮ ਤੋਂ ਸੱਤਵਾਂ ਸੀ, 300 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਉਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। ‘300’ ਮੋਢੀਆਂ ਦੇ 1843 ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਚਾਰਟਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਤਿੰਨ ਸੌ ਮਿਲਰਵਾਦੀ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਗਿਦਾਊਨ ਦੀ ਤਿੰਨ ਸੌ ਜਣਿਆਂ ਦੀ ਸੈਨਾ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਹਨੋਕ, ਮਿਲਰਵਾਦੀ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਅਤੇ ਗਿਦਾਊਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਜਣੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਸੂਨ ਨੇ 300 ਲੂੰਬੜੀਆਂ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 150 ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਜਿਸ ਦਾ ਕੁੱਲ ਜੋੜ ਤਿੰਨ ਸੌ ਹੈ।

> ਅਤੇ ਸਮਸੂਨ ਨੇ ਜਾ ਕੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਲੂੰਬੜੀਆਂ ਫੜੀਆਂ, ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਪੂਛ ਨਾਲ ਪੂਛ ਮਿਲਾ ਕੇ ਹਰ ਦੋ ਪੂਛਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮਸ਼ਾਲ ਰੱਖੀ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ਲਿਸਤੀਆਂ ਦੀ ਖੜ੍ਹੀ ਫ਼ਸਲ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪੂਲਿਆਂ ਦੇ ਢੇਰਾਂ ਅਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਫ਼ਸਲ ਨੂੰ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੇ ਬਾਗ਼ਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ੈਤੂਨ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾੜ ਸੁੱਟਿਆ। ਨਿਆਈਆਂ 15:4, 5.

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਸੰਬੰਧੀ ਪੰਜ-ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ “ਅੱਗ” ਅਤੇ “ਪੂਛਾਂ” ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

> ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਦਰਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਸਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੀਨਾਬੰਦ ਅੱਗ, ਨੀਲਮ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਵਰਗੇ ਸਨ: ਅਤੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਵਰਗੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਗ ਅਤੇ ਧੂੰਆਂ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਨਿਕਲਦੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਅੱਗ ਅਤੇ ਧੂੰਏਂ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਨਾਲ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੂਛਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੂਛਾਂ ਸੱਪਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਹਾਨੀ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 9:17–19.

ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੂਛਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।

> ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੂਛਾਂ ਬਿੱਛੂਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੂਛਾਂ ਵਿੱਚ ਡੰਗ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪੀੜ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਸੀ, ਜੋ ਅਥਾਹ ਕੁੰਡ ਦਾ ਦੂਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਬੱਦੋਨ ਹੈ, ਪਰ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਅਪੁੱਲੁਓਨ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 9:10, 11।

ਤਸੀਹੇ ਦੇਣ ਅਤੇ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੀ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹਾਂ ਅਤੇ ਪੂਛਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹਾਂ ਅਤੇ ਪੂਛਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ।

> ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਇੱਕੋ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਇਸਰਾਏਲ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰ ਅਤੇ ਪੂਛ, ਟਾਹਣੀ ਅਤੇ ਕਾਨਾ ਵੱਢ ਸੁੱਟੇਗਾ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਅਤੇ ਆਦਰਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਰ ਹੈ; ਅਤੇ ਝੂਠ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਬੀ ਪੂਛ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਪਰਜਾ ਦੇ ਆਗੂ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਰਾਹੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਯਸਾਯਾਹ 9:14–16।

ਇਸਲਾਮ ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ "ਸਿਰ" "ਬਜ਼ੁਰਗ ਅਤੇ ਆਦਰਯੋਗ" ਹੈ ਅਤੇ "ਪੂਛ" "ਝੂਠ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਬੀ" ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਲਈ ਝੂਠ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਨਬੀ ਮੁਹੰਮਦ ਹੈ। ਕੁਰਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਝੂਠਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦੀਆਂ ਟਿੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਅਤੇ ਆਦਰਯੋਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਗਵਾਈ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਰਾਜਕਾਰੀ (ਮੂੰਹ) ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕੁਰਆਨ ਦੇ ਝੂਠਾਂ (ਪੂਛ) ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ। ਸਮਸੂਨ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸੌ ਲੂੰਬੜੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜ-ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਗ, ਧੂੰਏਂ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਰਾਹੀਂ ਤੜਫਾਉਣਾ ਅਤੇ ਮਾਰਨਾ ਹੈ।

ਅੱਗ, ਧੂੰਆਂ ਅਤੇ ਗੰਧਕ

ਅੱਗ, ਧੂੰਆਂ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਲੱਛਣ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖ਼ਰੀ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਹਨ। "ਗੰਧਕ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮੂਲ ਦੈਵੀ ਚਮਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਗ ਕਿਸੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ; ਧੂੰਆਂ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਚੌਦਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੱਚੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਜਾਅਲੀ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਹਨ। ਲੋਹੇ ਦੇ ਸੀਨਾਬੰਦ ਨੂੰ ਅੱਗ, ਜੈਸਿੰਥ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮਹਾਂ ਜਾਜਕ ਦੇ ਸੀਨਾਬੰਦ ਦਾ ਜਾਅਲੀ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਹੈ। ਮਹਾਂ ਜਾਜਕ ਦਾ ਸੀਨਾਬੰਦ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਰਤਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਈਸ਼ਵਰਤਾ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਊਰੀਮ ਅਤੇ ਤੁੰਮੀਮ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਤਨ ਜੈਸਿੰਥ ਗੂੜ੍ਹੇ ਨੀਲੇ-ਕਾਲੇ ਜਾਂ ਧੁੰਦਲੇ ਜਾਮਨੀ ਰੰਗ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਸੀਨਾਬੰਦ ਦਾ ਜੈਸਿੰਥ ਉਸ ਧੂੰਏਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਮੂੰਹਾਂ (ਰਾਜ) ਅਤੇ ਪੂਛਾਂ (ਕਲੀਸਿਯਾ) ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ 300 ਸਾਲ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਨੋਕ ਦਾ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਉਠਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ 300 ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲੀ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਅਵਧੀਆਂ ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਕੇਵਲ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝੀ ਗਈ ਕਿ ਪੰਜਵੀਂ ਆਇਤ ਅਤੇ ਦਸਵੀਂ ਆਇਤ ਦੇ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਵਧੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਸਮਸੂਨ ਨੇ ਲੂੰਬੜੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਲੂੰਬੜੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਜੋੜੇ ਬਣਾਏ।

ਸਮਸੂਨ (ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ "ਸੂਰਜ" ਹੈ) ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕੁੰਜੀ ਨੂੰ ਨੀਨਵਾਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲੇ "ਧੂੰਏਂ" ਨੇ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਨਾਲ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ। ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਇਸਲਾਮੀ ਖੱਡ ਦੇ ਧੂੰਏਂ ਦੁਆਰਾ ਸੂਰਜ ਦੇ ਢੱਕੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖ਼ੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੇ ਢੱਕੇ ਜਾਣ ਵਜੋਂ ਸਹੀ ਪਛਾਣਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੂਰਜ (ਸਮਸੂਨ) ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮਸੂਨ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਨੌਂ ਤੋਂ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇਸਲਾਮ ਵਿਚਕਾਰ ਕਈ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧ ਵੀ ਹਨ।

ਤਿੰਨ ਦਾ ਅੰਕ ਸਮਸੂਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੇ ਬੁਝਾਰਤ ਸੁਲਝਾਉਣੀ ਸੀ। ਸਮਸੂਨ ਤਿੰਨ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ: ਉਸ ਦੀ ਤਿਮਨਾਹ-ਵਾਸੀ ਪਤਨੀ, ਵੇਸਵਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਹ। ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਤਮਾ ਸਮਸੂਨ ਉੱਤੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ: ਸ਼ੇਰ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਸਮੇਂ, ਅਸ਼ਕਲੋਨ ਵਿਖੇ ਅਤੇ ਲਹੀ ਵਿਖੇ। ਸਮਸੂਨ ਸੱਚ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਲੀਲਾਹ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਝੂਠੇ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਦਾ ਅੰਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਤਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਅਜਗਰ, ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀ ਨਕਲੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਤਾਈ ਅਤੇ ਜੇਤੂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਤਿੰਨ-ਭਾਗੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਤੀਹ ਇੱਕ ਜਾਜਕ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮਸੂਨ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਭੋਜ ਵਿੱਚ ਤੀਹ ਸਾਥੀ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਸਮਸੂਨ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਲਾਈ ਕਿ ਜੇ ਮਹਿਮਾਨ ਬੁਝਾਰਤ ਬੁੱਝ ਲੈਣ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੀਹ ਚਾਦਰਾਂ ਅਤੇ ਤੀਹ ਬਸਤਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਸ ਦੀ ਬੁਝਾਰਤ ਦਾ ਭੇਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਣ ਉੱਤੇ ਸਮਸੂਨ ਨੇ ਸ਼ਰਤ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸ਼ਕਲੋਨ ਦੇ ਤੀਹ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ। ਤੀਹ ਦੀ ਸੰਖਿਆ 300 ਦਾ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਦਸਵੰਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਨੋਕ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ, ਉਹ ਤਿੰਨ ਸੌ ਲੂੰਬੜੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਸੂਨ ਨੇ ਫੜ ਕੇ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਜੋੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚਲੀਆਂ ਪੰਜ-ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਰਾਹੀਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਸੌ, ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਦਸਵੰਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਇੱਕ ਬਕੀਏ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਧਰਮੀ ਬਕੀਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਆਏ ਲੋਕ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਅਧਰਮੀ ਬਕੀਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਵੱਛੇ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਵੇਲੇ ਲੇਵੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰੇ ਗਏ ਲੋਕ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸੋਨੇ ਦੇ ਵੱਛੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਬਗਾਵਤ ਅਤੇ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਮਨ ਫੇਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ, ਦੋਵੇਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਛੇਤੀ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਬਕੀਆ ਸਮੂਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨੇਮਬੱਧ ਪਰਜਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਕੀਏ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨੇਮਬੱਧ ਪਰਜਾ ਦੇ ਵਾੜੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਕੀਏ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਸੂਨ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਵਾਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫ਼ਲਿਸਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਸੂਨ ਨੂੰ ਬੰਦੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਹਵਾਲਾ ਫ਼ਲਿਸਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਘੰਟੇ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਬੁਲ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਮਸੂਨ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਕੀਏ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹਨੋਕ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨੇਮਬੱਧ ਪਰਜਾ ਦੇ ਉਸ ਬਕੀਆ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਤ ਦਾ ਸੁਆਦ ਨਹੀਂ ਚੱਖਦਾ। ਇਹ ਬਕੀਆ ਸਮੂਹ ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

300 ਦਾ ਦਸਵੰਧ 30 ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਜਾਜਕ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੀਹ ਦੇ ਦਸਵੰਧ ਵਜੋਂ ਤਿੰਨ ਅੰਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਤਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਜਗਰ, ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀ ਨਕਲੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਤਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਅੰਕ ਜੇਤੂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਰਾਜਾ ਦਾਊਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਜਾਜਕ ਯੂਸੁਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਨਬੀ ਤੇ ਜਾਜਕ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਤਾਰ੍ਹਵੇਂ ਜੁਬਲੀ ਚੱਕਰ ਦੇ ਤੀਹਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬਾਈ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਜਾਜਕ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਤੀਹ ਸਾਲ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਨਬੀ, ਜਾਜਕ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਤਿੰਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਹਸਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦਾ ਆਰੰਭ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਉੱਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਸਬਤ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰੀ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੌਤ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹ, ਸੰਨ 66 ਵਿੱਚ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਗੌਣ ਗਵਾਹ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦਾ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਇੱਕ ‘ਨਿਸ਼ਾਨ’ ਹੈ।

ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ

ਜਦੋਂ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਤਿੰਨ-ਭਾਗੀ ਜੇਤੂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਮਕ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਠੀਕ ਉਸੇ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਉੱਤੇ ਨੇਮ ਦੇ ਪੁਰਵਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਾਉਦਿਕੀਆ ਤੋਂ ਫ਼ਿਲਦਲਫ਼ੀਆ ਵੱਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਘਰਸ਼ਰਤ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਜੇਤੂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਰੂਪਾਂਤਰਿਤ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਅੱਠਵੀਂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਜੋ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਮਿਲਰਵਾਦੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੋਂ 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ 1856 ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਜੇਮਜ਼ ਅਤੇ ਐਲਨ ਵ੍ਹਾਈਟ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਲਾਉਦਿਕੀਆਈ ਵਜੋਂ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ। 1856 ਵਿੱਚ ਫ਼ਿਲਦਲਫ਼ੀਆਈ ਮਿਲਰਵਾਦੀ ਅੰਦੋਲਨ ਲਾਉਦਿਕੀਆਈ ਮਿਲਰਵਾਦੀ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਸੱਤ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਲਾਉਦਿਕੀਆਈ ਮਿਲਰਵਾਦੀ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਅੰਦੋਲਨ ਲਾਉਦਿਕੀਆਈ ਸੈਵੰਥ-ਡੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਯਾ ਬਣ ਗਿਆ।

ਉਸ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਾ ਪੂਰਵ-ਰੂਪ 313 ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸਮੁਰਨਾ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਪਰਗਮੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦਾ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਵੇਖਿਆਂ, 1856 ਵਿੱਚ ਧਰਮੀ ਫ਼ਿਲਦਲਫ਼ੀਆ ਤੋਂ ਅਧਰਮੀ ਲਾਉਦਿਕੀਆ ਵੱਲ ਹੋਇਆ ਪਰਿਵਰਤਨ 313 ਵਿੱਚ ਧਰਮੀ ਸਮੁਰਨਾ ਤੋਂ ਅਧਰਮੀ ਪਰਗਮੁਸ ਵੱਲ ਹੋਏ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਇਹ ਬਿੰਦੂ ਉਸ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੀ ਪਛਾਣ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਜੋਂ ਵੀ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਲਹਿਰ ਉੱਤੇ, ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਜਣਿਆਂ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੈ, ਲਾਮਕ ਦੀ ਮੌਤ ਵੇਲੇ ਮੋਹਰ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਜੋਂ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕਮੁੱਠ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਸੰਰਚਨਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ।

ਜੌਨ ਪਾਲਾਇਓਲੋਗੋਸ ਦੀ ਮੌਤ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦਾ ਘੇਰਾਓ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਬਾਬਲ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਡੇਢ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਾਉਦਿਕੀਆ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਸੈਸਟੀਅਸ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਫ਼ਿਲਦਲਫ਼ੀਆ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਚਿੰਨ੍ਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਲਾਮਕ ਦਾ 777 ਵੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸਤਰ ਉੱਤੇ ਸਤਰ, ਇੱਕ ਵਰਗ ਨੂੰ ਘੇਰਾਓ ਵੇਲੇ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਰਗ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ।

ਜੌਨ ਪਾਲਾਇਓਲੋਗੋਸ ਦੀ ਮੌਤ ਉਸ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਉੱਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾ ਕੇ ਬਾਹਰੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਲਾਮਕ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਤਬਾਹੀ ਦੌਰਾਨ ਬਚ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਬੰਦੀ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਉਭਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਅਵਧੀ ਦੇ ਅਲਫ਼ਾ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਉੱਤੇ ਹੀ ਚਰਿੱਤਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਲਾਮਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਰਗ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਰਗ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

> ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਕੋਈ ਕਇਨ ਨੂੰ ਮਾਰੇਗਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਸੱਤ ਗੁਣਾ ਬਦਲਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਕਇਨ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਉਤਪਤ 4:15।

ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ

ਕਇਨ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਲਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਇਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਕਇਨ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਸੱਤ ਗੁਣਾ ਦੰਡ ਮਿਲੇਗਾ। ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਕਇਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਓਮੇਗਾ ਪੁਸਤਕ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿਚਲੇ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਾ ਪੂਰਵ-ਰੂਪ ਅਲਫ਼ਾ ਪੁਸਤਕ ਉਤਪਤ ਵਿੱਚ ਕਇਨ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਕਇਨ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਚੇਤਾਵਨੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਵੀ ਕਇਨ ਵਰਗਾ ਚਰਿੱਤਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਰੱਦ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰੇਗਾ। ਕਇਨ ਉੱਤੇ ਲੱਗਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਇਸ ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਇਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦਾ ਕਤਲ

ਕਰਕੇ ਜੋ ਬਗਾਵਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਨਕਲ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ; ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਇਨ ਦੇ ਕਰਮ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨਾ ਕਇਨ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਇਨ ਲਈ ਸੱਤ ਗੁਣਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ-ਫ਼ੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਇਨ ਤੋਂ ਛੇਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਲਾਮਕ ਨੇ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਪਾਪ ਦੁਹਰਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਤਰ ਦਾ ਸੱਤ ਗੁਣਾ ਦੰਡ ਮਿਲੇਗਾ।

> ਅਤੇ ਲਾਮਕ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਆਦਾਹ ਅਤੇ ਜ਼ਿੱਲਾਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੋ; ਹੇ ਲਾਮਕ ਦੀਓ ਪਤਨੀਓ, ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਵੱਲ ਕੰਨ ਧਰੋ: ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੱਟ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਜੁਆਨ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਕਇਨ ਦਾ ਬਦਲਾ ਸੱਤ ਗੁਣਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਲਾਮਕ ਦਾ ਸਤੱਤਰ ਗੁਣਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਤਪਤ 4:23, 24.

ਪਿਛਲੀ ਆਇਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਵਲ ਤਿੰਨ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਗੁਣਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਤਲੀ ਵੀ ਪਹਿਲੀ ਵਰਗੀ ਹੀ ਹੈ।

> ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਸ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਕਰੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਾਂ? ਕੀ ਸੱਤ ਵਾਰ ਤੱਕ? ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਖਦਾ ਕਿ ਸੱਤ ਵਾਰ ਤੱਕ, ਸਗੋਂ ਸੱਤਰ ਗੁਣਾ ਸੱਤ ਵਾਰ ਤੱਕ। ਮੱਤੀ 18:21, 22.

ਸੱਤਰ ਨੂੰ ਸੱਤ ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਚਾਰ ਸੌ ਨੱਬੇ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸੌ ਨੱਬੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕਾਲਖੰਡ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਇੱਕ ਪਰਖ-ਕਾਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਲਈ, ਰਾਜਿਆਂ ਲਈ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਲਈ ਚਾਰ ਸੌ ਨੱਬੇ ਸਾਲ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਕਾਲਖੰਡ 1097 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਊਲ ਦੇ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ 607 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪਰਖ-ਕਾਲ ਦੇ ਚਾਰ ਸੌ ਨੱਬੇ ਸਾਲ 1006 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਅਤੇ 516 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਜਲਾਵਤਨੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇ। ਸੈਨਾ ਲਈ ਇਹ ਚਾਰ ਸੌ ਨੱਬੇ ਸਾਲ 457 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਤੋਂ 34 ਈਸਵੀ ਤੱਕ ਸਨ।

ਕਾਇਨ ਦੇ ਸੱਤ ਗੁਣਾ ਨਿਆਂ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਲਾਮਕ ਦੇ ਸੱਤਰ ਵਾਰ ਸੱਤ ਗੁਣਾ ਤੱਕ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰ ਸੌ ਨੱਬੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪਰਖ-ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਇਨ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਹੋਰ ਤੀਬਰ ਹੁੰਦੀ ਹੋਈ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਜਲ-ਪਰਲੋ ਭੇਜਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।

> ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਬਹੁਤ ਵਧ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਹਰ ਕਲਪਨਾ ਨਿਰੰਤਰ ਬੁਰੀ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੁਖ ਤੋਂ ਮਿਟਾ ਦਿਆਂਗਾ; ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਵੀ, ਪਸ਼ੂ ਨੂੰ ਵੀ, ਰੀਂਗਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਵੀ ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਛਤਾਵਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਉਤਪਤ 6:5–7।

ਕਇਨ ਦੀ ਛੇਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਲਾਮਕ ਨੂੰ ਸੇਥ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਦੇ ਲਾਮਕ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਬਾਗ਼ੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਵਰਗ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਲਾਮਕਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਪਰਖ-ਕਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ: ਇੱਕ 490 ਦੀ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਰਾਹੀਂ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਰਾਹੀਂ। ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਕੀ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਹੈ ਜੋ ਜੇਤੂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਤਿੰਨ-ਪੱਖੀ ਬਣਤਰ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਕਇਨ ਦਾ ਲਾਮਕ ਰਾਜਿਆਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਲਈ 490-490 ਸਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਵਧੀਆਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੇਥ ਦੇ ਲਾਮਕ ਵਿੱਚ ਨਬੀ, ਜਾਜਕ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਲਈ ਸੱਤ ਦੀ ਮੋਹਰ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੇਥ ਦਾ ਲਾਮਕ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਚੌਦ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜਾ ਦੂਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਇਨ ਦਾ ਲਾਮਕ ਉਹ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਹੈ ਜੋ ਦਰਿੰਦੇ, ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ, ਛਾਪ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਅੰਕ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਚੌਦਾਂ, ਆਇਤਾਂ 9/11 ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਇਨ ਦਾ ਸਰਾਪ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

> ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਉਹ ਮੈਅ ਪੀਵੇਗਾ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕੋਪ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਿਲਾਵਟ ਦੇ ਡੋਲ੍ਹੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਲੇਲੇ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਨਾਲ ਤਸੀਹੇ ਸਹੇਗਾ: ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਸੀਹਿਆਂ ਦਾ ਧੂੰਆਂ ਜੁੱਗੋ-ਜੁੱਗ ਉੱਪਰ ਉੱਠਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ: ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਦਿਨੇ ਆਰਾਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਰਾਤੀਂ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 14:9–11.

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 15:2 ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵ ਸੇਥ ਦਾ ਲਾਮਕ ਕਰਦਾ ਹੈ:

> ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੱਗ ਨਾਲ ਰਲੇ ਹੋਏ ਕੱਚ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਰਗਾ ਕੁਝ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਉੱਤੇ, ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਉਸ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਅੰਕ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਬਰਬਤਾਂ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਕੱਚ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਵੇਖਿਆ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 15:2।

ਸੇਥ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਦਾ ਲਾਮਕ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਰਾਹੀਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਇਨ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਦਾ ਲਾਮਕ ਚਾਰ ਸੌ ਨੱਬੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਪਰਖ-ਕਾਲ ਉਪਰੰਤ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਇਨ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿਰੁੱਧ ਚੇਤਾਵਨੀ ਵਜੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭਵਿੱਖਸੂਚਕ ਲੱਛਣ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ; ਉਸ ਨੇ ਈਰਖਾ ਭਰੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਤੀਜਾ, ਉਸ ਨੇ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ।

ਕਇਨ ਨੇ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਖ਼ਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਤਖ਼ਤੀ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੇ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਵਸਥਾਹੀਣ ਅਤੇ ਤੋਬਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਕਇਨ ਅਤੇ ਲਾਮਕ ਛੇਤੀ ਹੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਨੋਕ, ਮਥੂਸਲਹ, ਲਾਮਕ ਅਤੇ ਨੂਹ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਹਨੋਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਵਜੋਂ ਲਾਮਕ ਦਾ ਆਗਮਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਵਜੋਂ ਮਥੂਸਲਹ ਦਾ ਆਗਮਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਲਾਮਕ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਨੂਹ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਵਜੋਂ ਜਲ-ਪਰਲੋ ਦੇ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਲਾਮਕ ਦੀ ਮੌਤ ਜਲ-ਪਰਲੋ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਛੇਤੀ ਹੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਲਾਮਕ ਦੀ 777 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੀ ਜੇਤੂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਜ ਸੰਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ, ਕਿਸ਼ਤੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅਲੌਕਿਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਸੱਤ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੇ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਜਿਸ ਦਿਨ ਮਥੂਸਲਹ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ ਸੀ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਇੱਕ ਦੋਹਰਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜੋ ਅੱਜ ਤੱਕ ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਮੀ ਉਮਰ ਜੀਉਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜੀਵਨ-ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਸੁਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਮਥੂਸਲਹ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਵੇਗਾ।’

ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਅਨਿਵਾਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਦੋਹਰਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਸ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮਥੂਸਲਹ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ, ਹਨੋਕ ਦੀ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿਸ ਦਾ ਐਲਾਨ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਨਾਮ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਸੀ। ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਸ ਦੇ ਸੱਤ ਦਿਨ ਮਥੁਸਲਹ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਸ ਕਰਦੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਦੋਹਰੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਮੋਹਰ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਕਰਾਉਦੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਸਦਾ ਆਰੰਭ ਰਾਹੀਂ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅਠਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਨਾਲ ਚੌਥੀ ਆਇਤ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਜੁੜਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਸੀ। ਅੰਤਿਮ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਦਾ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਵਿਚਲੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਪੂਰਬ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਮਥੁਸਲਹ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਸ ਕਰਦੇ ਜਾਨਵਰ ਨੂਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅੰਤਿਮ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਦੋਹਰਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਨ।

777 ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਾਲੇ ਲਾਮਕ ਦੀ ਮੌਤ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਹੀ ਸੇਥ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਫ਼ਾਦਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਕਇਨ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹਨੋਕ ਆਦਮ ਤੋਂ ਸੱਤਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਕਾਲਖੰਡ ਵਿੱਚ ਅਲਫ਼ਾ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤ ਅੱਠ ਅੰਕ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਆਖ਼ਰੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਦੋਵਾਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਲਾਮਕ ਪਰਖ-ਕਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਲਾਮਕ ਦੀ ਮੌਤ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਪਰਖ-ਕਾਲ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਏ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਹਨੋਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਅਲਫ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਅਨਿਵਾਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਲਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਇੱਕ ਓਮੇਗਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਉਸ ਓਮੇਗਾ ਨੂੰ ਉਹ ਅੱਠ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੌਤ ਦਾ ਸੁਆਦ ਚੱਖੇ ਬਿਨਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਗਏ ਸਨ। ਹਨੋਕ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਠ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੇ ਨਵੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਤ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ ਸੀ। ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਅੰਤ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਸ ਦੇ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਬਿਨਾਂ ਮੀਂਹ ਵਾਲੇ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ। ਫਿਰ 17ਵੇਂ ਦਿਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਮੀਂਹ ਹੀ ਮੀਂਹ ਵਰ੍ਹਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਤਾਰ੍ਹਵੇਂ ਦਿਨ ਮੀਂਹ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਾ ਦਿੱਤਾ।

ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਿਆਦ ਆਇਤ ਪੰਜ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ; ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਮਿਆਦ ਆਇਤ ਦਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਨਵੇਂ ਸਾਲਾਂ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਆਇਤ ਪੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਆਇਤਾਂ 5, 10 ਅਤੇ 15 ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਕਾਲਖੰਡ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਸਮੇਤ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਇਤਾਂ 5 ਅਤੇ 10 ਦੋਵੇਂ ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਆਇਤ ਪੰਜ ਅਤੇ ਆਇਤ ਦਸ ਦਾ ਜੋੜ ਪੰਦਰਾਂ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਿਆਦ 15 ਹੈ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਨਵੇਂ ਸਾਲਾਂ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਆਇਤ 15 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਆਇਤਾਂ 5, 10 ਅਤੇ 15 ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਬਣਤਰ ਦੋ ਪੰਦਰਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਜੋੜ ਪੰਦਰਾਂ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਹਨ।

ਪੰਦਰਵੀਂ ਆਇਤ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਨਵੇਂ ਸਾਲਾਂ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਪੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁਣਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸ ਨੇ ਪੰਜਵੀਂ ਅਤੇ ਦਸਵੀਂ ਆਇਤ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅੰਕ 15 ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਦਰਸਾਇਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਪੰਦਰਵੀਂ ਆਇਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਾ ਦੁਹਰਾਓ ਬਣੇ। ਫਿਰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਸੰਨ 627 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਨੀਨਵਾਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਸੰਨ 632 ਵਿੱਚ, ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ

ਦਸ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਫ਼ਾਰਸ ਦੀਆਂ ਫ਼ੌਜਾਂ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਜੋ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ ਕਿ ਫ਼ਾਰਸ ਅਤੇ ਰੋਮ, ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਹਾਰ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦਾ ਨੌਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਨਾਲ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਫ਼ਾਰਸ ਅਤੇ ਰੋਮ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਨੀਨਵਾਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਮੌਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜਵੀ ਆਇਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਸ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਸੰਨ 642 ਵਿੱਚ ਨਹਾਵੰਦ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਫ਼ਾਰਸ ਦੀ ਹਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਨੇ ਨਹਾਵੰਦ ਦੀ ਲੜਾਈ ਨੂੰ “ਜਿੱਤਾਂ ਦੀ ਜਿੱਤ” ਕਿਹਾ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਆਖ਼ਰੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਹੋਈ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਦਸ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੋਸਾਇਆ ਲਿਚ ਨੇ ਉਸਮਾਨੀ ਸਰਬਉੱਚਤਾ ਦੇ ਅੰਤ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨ ਜੋਸਾਇਆ ਲਿਚ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਰੰਭ ਰਾਹੀਂ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।